

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Nummer 14:7

God houdt het touw vast

Een wetenschapper in Schotland was eens op zoek naar het ei van een bijzondere vogelsoort en tuurde met zijn verrekijker de bergwanden af op zoek naar een nest. Toen hij een nest met verscheidene eieren ontdekte kon hij zijn geluk niet op. Daar kon hij er een van meenemen voor onderzoek. Het nest was kunstig gemaakt op een korte, uitstekende steen in een gapende afgrond, vele meters beneden hem. Hij kon er met geen mogelijkheid bij, maar toen hij een klein knulletje langs zag komen kreeg hij een idee. "Jochie... ik geef je een goed bedrag als ik je aan een touw naar beneden kan laten zakken en jij een van die eieren uit dat nest haalt." Het jongetje dacht even na en zei toen: "Prima, mijnheer. Ik roep mijn vader wel even, want ik doe het alleen als hij het touw vasthoudt."

Een vreemdeling vertrouwen we niet. Wij moeten tenslotte weten wat we aan iemand hebben en dat kan alleen maar als wij die persoon goed kennen. Zo is het ook met God, die ons door de jaren heen nog nooit heeft laten vallen. Duisternis, momenten van grote onrust en woeste stormen? We kennen ze allemaal, maar toch laat God Zijn kinderen niet vallen. Wat een rust en vrede als wij ons bewust worden dat God ons touw vasthoudt. Hij verwacht niet eens van ons dat wij alle problemen zelf oplossen. Hij kent ons maaksel en weet dat wij niet in staat zijn om zelf met de antwoorden op de proppen te komen.

Wij zijn Gods kinderen, wonen in Zijn huis en kunnen rekenen op de zorg van de Vader. Dit is Zijn wereld, het zijn Zijn plannen en Hij zorgt voor ons op Zijn manier.

Dus wat moeten wij zelf doen? Dat vroegen de mensen Jezus ook in de Bijbel. "Hoe kunnen wij doen wat God wil?" Jezus antwoordde: "U moet in Mij geloven. Dat is de wil van God, want Ik ben door Hem gestuurd." * Geloof durft te leunen ook al is het antwoord niet in zicht. Dat wordt nogal eens misverstaan, zoals ook door de vrouw die op een bootreis de zee overstak en in een vreselijke storm terecht kwam. Ze snelde naar de stuurkamer en schreeuwde uit: "O, kapitein... wat moeten we doen in deze vreselijke storm?" De kapitein trok ontspannen aan zijn pijpje terwijl hij het roer stevig vasthield en zei zonder omkijken tegen de vrouw: "We doen wat we altijd doen. We vertrouwen op God." De vrouw trok bleek weg en stamelde: "Op God? Hemeltjelijef... is het zo erg?"

Het is Gods werk, Gods plan, Zijn idee en omdat wij Zijn kinderen zijn kunnen we rekenen op Zijn hulp.

